

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 89.066 van 20 juli 2000
in de zaak A. 85.600/VII-18.911.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. HACHEZ,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Georgische nationaliteit, op 19 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 februari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 20 mei 1999;

Gelet op de beschikking van 17 november 1999 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 juni 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. HACHEZ, die verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur R. COTTYN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Georgische nationaliteit, komt samen met zijn moeder, K. C., België binnen op 28 juni 1996 en verklaart zich op 1 juli 1996 voor de eerste keer vluchteling. Op 4 juli 1996 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Op 7 april 1998 wordt deze beslissing bevestigd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 14 april 1998 dient verzoeker een verzoek tot schorsing bij uiterst

dringende noodzakelijkheid in bij de Raad van State. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen door de Raad van State bij arrest nr. 73.348 van 28 april 1998.

1.2. Op 17 juni 1998 verklaart verzoeker zich voor een tweede maal vluchteling. Op 30 juli 1998 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring. Op 5 september 1998 dient verzoeker een verzoek tot schorsing in bij de Raad van State. De vordering tot schorsing wordt verworpen door de Raad van State bij arrest nr. 80.499 van 27 mei 1999;

1.3. Op 16 oktober 1998 verklaart verzoeker zich voor een derde maal vluchteling.

1.4. Op 10 februari 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.5. De bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 10 februari 1999 luidt als volgt :

"Betrokkene werd verhoord op 13 april 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Russische taal machtig is.

Betrokkene, evenals zijn moeder C. K., diende reeds een eerste asielaanvraag in op 1 juli 1996 waarin door de Commissaris-generaal op 9 april 1998 een bevestigende beslissing (in beide dossiers) genomen werd. Op 14 april 1998 diende betrokkene een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad van State. In haar arrest dd. 14 mei 1998 (lees : 28 april 1998) verwierp de Raad van State deze vordering. Vervolgens diende betrokkene (evenals zijn moeder) een tweede asielaanvraag in op 17 juni 1998 die door de Dienst

Vreemdelingenzaken (eveneens in de beide dossiers) op 30 juli 1998 niet in overweging genomen werd. Vervolgens diende betrokkene (en zijn moeder) een derde aanvraag in op 16 oktober 1998. De aanvraag van betrokkenes moeder werd opnieuw niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken en dit op 16 februari 1999, terwijl betrokkene op 10 februari 1999 een bijlage 26bis werd betekend waartegen hij op 12 februari 1999 beroep instelde bij het Commissariaat-generaal.

Uit betrokkenes verklaringen blijkt dat hij na zijn eerste en tweede aanvraag niet naar Georgië terugkeerde. Betrokkene stelde voor het Commissariaat-generaal niet naar Georgië te kunnen terugkeren daar 'men' hem zijn staatsburgerschap (evenals dat van zijn moeder) zou ontnomen hebben. Ter ondersteuning van dit gegeven legde betrokkene het Commissariaat-generaal een document voor (het betreft een kopie daar de originele documenten volgens betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken kwijtraakten) dat hij en zijn moeder in de herfst van 1998 in België zouden verkregen hebben via een vriendin. Uit dit document blijkt echter enkel dat betrokkene (en zijn moeder) uitgeschreven werd als inwoner van Tbilissi en dit op 1 maart 1995. Dit document doet echter geen enkele uitspraak omtrent betrokkenes staatsburgerschap. Het lijkt hier dan ook enkel een administratieve beslissing te betreffen. Betrokkene en zijn moeder verlieten Georgië immers in maart 1995 en keerden er tot op heden niet terug.

Betrokkene brengt dan ook geen enkel element aan waaruit blijkt dat hij omwille van één van de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie geschrapt werd als inwoner van Tbilissi en toont evenmin aan dat hem zijn staatsburgerschap zou ontnomen zijn omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Bovendien kan er getwijfeld worden aan de authenticiteit van dit document. Zo staan er in de voorgedrukte Russische tekst twee spellingsfouten en duiken er een aantal eigenaardigheden op in dit document. Zo staat in een reeks van cijfers van één tot en met zeven het cijfer één ondersteboven en zijn de lijnen die naast elk van deze cijfers staan -en die volle lijnen dienen voor te stellen- totaal verschillend van elkaar.

Dit gegeven laat toe te twijfelen aan betrokkenes geloofwaardigheid.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is en kennelijk ongegrond, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft

overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 10 februari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en in

het bijzonder van de plicht tot het voeren van een zorgvuldig en consistent bestuur, doordat verzoeker een document voorlegde volgens hetwelk hij werd (uit)geschrapd als inwoner van Tbilissi, geen toegang meer kan hebben tot het Georgische grondgebied en hierdoor zijn staatsburgerschap heeft verloren, dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een lapidaire wijze oordeelde, na een summiere uitleg, dat "dit document enkel een administratieve beslissing lijkt te betreffen" en dat er bovendien aan de authenticiteit ervan "getwijfeld kan" worden; dat de administratie immers haar beslissing heeft genomen zonder contact op te nemen met de Georgische administratie met betrekking tot de administratieve toestand van verzoeker en zonder het voorgelegde document te hebben getoetst aan de officiële documenten gebruikt door de Georgische administratie;

3.2. Overwegende dat verzoeker betoogt dat hij een document heeft neergelegd waaruit blijkt dat hij werd geschrapd als inwoner van Tbilissi; dat hij hierdoor geen toegang meer heeft tot het Georgisch grondgebied en zijn staatsburgerschap heeft verloren;

Overwegende dat op het eerste gezicht uit dit document enkel blijkt dat verzoeker enkel is geschrapd uit het bevolkingsregister, wat niet automatisch impliceert dat hij het staatsburgerschap heeft verloren; dat verzoeker wordt aangeschreven met de titel : "uitgereikt aan de 'burger' C. Y. V."; dat hieruit op het eerste gezicht blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de nodige zorgvuldigheid heeft betoond; dat de bestreden beslissing aldus op het eerste gezicht de feitelijke en juridische overwegingen bevat die daaraan ten grondslag liggen; dat dit inzonderheid blijkt uit de omstandigheid dat de Commissaris-generaal

in alle redelijkheid kon twijfelen aan de authenticiteit van het voorgelegde document, omdat in de voorgedrukte Russische tekst twee spellingsfouten staan en één cijfer ondersteboven werd gedrukt; dat bovendien de lijnen naast de cijfers van elkaar verschillen; dat tenslotte verzoeker het verband niet aantoonde met een systematische vervolging in de zin van de Conventie van Genève, doordat hij enkel uit het bevolkingsregister werd geschraapt; dat het enig middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig juli tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.